

Giloteaux Paulin Abbé — „La bienheureuse Thérèse de l' Enfant Jésus“ *Physionomie surnaturelle* Paris 1923 Téqui 5 fr. — XIII+211 in 12°.

Dziełko, natchnione serdeczną czcią i miłością dla nowej błogosławionej, stara się oddać psychologję jej życia duchowego. Po szkicu biograficznym i analizie jej przymiotów naturalnych autor kolejno rozpatruje myśl przewodnią i naczeiną

życia św. Teresy (życie wieczne, niebo) następnie cnoty zakonne błogosławionej, dziecięctwo duchowe, stanowiące cechę wybitną jej ascezy, jej miłość Boga i bliźniego, zamiłowanie krzyża, ducha modlitwy, łaski nadzwyczajne, których dostąpiła, wreszcie łaski, jakie świadczy, odkąd przebywa w Ojczyźnie niebieskiej; jako dodatek następuje chronologia procesu beatyfikacyjnego. Przedmowa uprzedza, że całość nie jest pracą naukową lecz parenetyczną zmierzającą do szerzenia dziecięctwa duchowego jako łatwej i pewnej drogi do serdecznej przyjaźni z Bogiem, drogi, którą błogosławiona przykładem własnego życia i płomiennem słowem głosiła. Rzecz naogół dobrze ujęta i ciepło napisana zaleca się także i tem, że olbrzymią część tekstu stanowią cytaty z pism bł. Tereski. Na uwagę zasługuje szczególnie rozdział V o dziecięctwie duchowem, szkoda, że ten temat nie stał się kanwą dla całości, zwłaszcza, że dziełko przeznaczone dla szerszej publiczności nie może liczyć u niej na samodzielne wyluskanie indywidualnego zakroju duchowości tej prostej a tak wybitnej duszy. Siódmy rozdział o zamiłowaniu cierpienia też nasuwa pewne wątpliwości: czy nie należałoby oświetlić tych świętych pragnień ofiary całopalnej analizą powołania kontemplacyjnego, nie poprzestając na stereotypowych chwalebach. Te zastrzeżenia nie przesądzają o wartości książki, która niewątpliwie może działać wiele dobrego.

X. Adam Bogdanowicz.